

Glat Lakrids

Glycyrrhiza glabra

Glat Lakrids besværlige latinske navn, betyder noget i retning af 'sød rod'.

Den er en flerårig busk, der kan blive op til 1 meter høj.

Den har træagtige stængler og et fint mørkegrønt løv.

Rodens lange udløbere kan blive op til 8 meter lange. De er udvendigt beskyttet af et lille lag bark og indvendigt gule.

Hele planten dufter af lakrids.

Den blomstrer fra juli til september med oprette klaser af lilla, hvide eller lyserøde ærteblomster.

Frøet sidder i en (glat) bælg, der har givet planten sit danske navn.

Glat Lakrids vokser vildt i Iran, Rusland og Kina.

Glat Lakrids kendes som medicinplante 1000 år tilbage i tiden.

Fx fandt man store mængder af Glat Lakrids, da man åbnede Tutankamons kongegrav i 1922. Det vides ikke, hvad den unge konge døde af, men eftertiden må have ment, at han

havde brug for en masse lakridsrod til efterlivet.

Roden indeholder et stof glyzyrrhizin, der virker slimløsende, vanddrivende og bakteriehæmmende og har været brugt i sårsalve.

Tygning af lakridsrod fremmer produktion af spyt og anbefales til tørre slimhinder, hvor slimstofferne lægger sig som et tyndt lag over slimhinderne og beskytter mod irritation.

Herhjemme anvendes den til slik og fremstilling af likør.

Indkogning af den friske rod med vand, resulterer i 'rålakrids'

Dyrkning af lakridsrod er en temmelig sen affære: før såning, udblødes frøet i vand et døgn tid. Den spirer lettest, hvis man 'sliber' frøene i en håndfuld sand. Brug fugtigt kokosmuld, læg frøene oven på jorden, dæk dem med et tyndt lag sand og dæk dem med en pose. Potten skal stå lyst ved 20-25 grader. Den spirer i løbet af et par uger. Rødderne høstes om efteråret efter 3-4 år.

I Middelalderhaven vokser lakridsrod i bedet med planter til urtete og snaps.